

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Josefem Strakou ve věci

žalobce: J. S.
narozen X
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2024, č. j.
036822/2024/KUSK/OSŽSP/RAU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá otázkou odpovědnosti za přestupek provozovatele motorového vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), který spočíval v tom, že blíže neurčený řidič nedodržel nejvyšší povolenou rychlost, která byla v inkriminovaném úseku omezena dočasným dopravním značením. Podstatou sporu je

zejména otázka, zda bylo dostatečně prokázáno, že se v místě a čase měření skutečně nacházelo provozované vozidlo a zda zde existovalo dočasné omezení provozu.

Průběh přestupkového řízení

2. V srpnu 2022 obdržel Městský úřad Černošice oznámení od Policie České republiky, Krajského ředitelství hlavního města Prahy (dále jen „Policie ČR“) o podezření ze spáchání přestupku spočívajícího v nedodržení nejvyšší povolené rychlosti. Na dálnici D0 totiž došlo dne 20. 8. 2022 ke změření rychlosti vozidla H. S. F. registrační značky X (dále též „vozidlo žalobce“), a to

- jednak v úseku 1,058 km až 1,850 km v čase 14:24 hodin s naměřenou rychlostí 95 km.h⁻¹; po započtení odchylky 92 km.h⁻¹ (první skutek),
- a jednak v úseku 1,650 km až 0,495 km v čase 17:09 hodin 97 km.h⁻¹; po započtení odchylky 94 km.h⁻¹ (druhý skutek),

ačkoliv v danou dobu mělo na měřených úsecích na základě dopravní značky B20a platit dočasné omezení nejvyšší povolené rychlosti na 80 km.h⁻¹.

3. Jelikož se Městskému úřadu Černošice nepodařilo zjistit identitu řidiče vozidla, zahájil přestupkové řízení vůči žalobci coby provozovali.
4. Žalobce v průběhu přestupkového řízení opakovaně namítal, že spáchání obou skutků je dovozováno pouze na základě dopravní značky B20a, jejíž existence nebyla ničím prokázána, stejně jako nebyla ničím prokázána přítomnost jeho vozidla v daném místě a čase. Žalobce rovněž zpochybňoval postup Policie ČR, jejíž příslušníky opakovaně označil za nedůvěryhodné, vymýšlející si lživá obvinění. V této souvislosti poukazoval na jejich nesprávné postupy z jiných kauz. Žalobce rovněž namítal podjatost oprávněných úředních osob, které podezíral z manipulace a korupčního jednání.
5. Poté, co bylo pravomocně rozhodnuto o žalobcově námitce podjatosti, provedl Městský úřad Černošice dne 5. 1. 2025 ústní jednání bez přítomnosti žalobce. V návaznosti na to vydal rozhodnutí dne 22. 1. 2024, č. j. MUCE 11797/2024 OP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se žalobce dopustil jako provozoval vozidla tím, že nezajistil, aby při užívání daného vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jež byly v daném případě porušeny opakovaným překročením nejvyšší povolené rychlosti (viz skutky popsány v odst. 2 výše). Za tento přestupek žalobci uložil úhrnný správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč a paušální náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobcovy námitky neshledal důvodné, neboť existence dopravní značky B20 i záznam o změření úsekové rychlosti byly dostatečně prokázány na základě podkladů od Policie ČR.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž shodně jako v řízení na prvním stupni namítal nedostatečné prokázání obou skutků a nevěrohodnost příslušníků Policie ČR. Vedle toho namítal šikanózní postup Městského úřadu Černošice, který nařídil ústní jednání již na 8:00 hodin ráno, ačkoliv žalobcovo bydliště je vzdáleno více než tři hodiny cesty. Poukazoval též na písemná prohlášení různých osob, které měly potvrdit, že v době spáchání skutků byl žalobce i se svým vozidlem v Jihočeském kraji.
7. Žalovaný však rozhodnutím ze dne 3. 4. 2024, č. j. 036822/2024/KUSK/OSŽSP/RAU (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Námítky žalobce neshledal důvodné, naopak učiněná skutková zjištění shledal za podložená dostatečným důkazním materiálem. Pokud jde o znevěrohodnění postupu Policie ČR, pak žalovaný s poukazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) dovedl, že pro případné zpochybnění či znevěrohodnění navržených důkazů leží důkazní břemeno na obviněném. Žalobcova tvrzení ani jím navržená prohlášení osob však dostatečně nezpochybňují hodnotu provedených důkazů. Za vadu žalovaný neshledal ani nařízení ústního jednání na 8:00 hodin ráno, poukázal jednak na to, že toto se konalo k požadavku žalobce, a dále poukázal na doručení předvolání v dostatečném předstihu, jež žalobci umožňovalo závčas požádat o případnou změnu termínu. Neshledal ani jiné vady, pro které by bylo třeba prvostupňové rozhodnutí změnit či zrušit.

Žaloba

8. Proti napadenému rozhodnutí se nyní žalobce brání žalobou podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
9. Žalobce namítá, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze odcitoval odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, aniž by se žalobcovými odvolávacími námitkami opravdu zabýval. Napadené rozhodnutí proto považuje za nepřezkoumatelné.
10. Žalobce dále namítá, že nebyl dostatečně prokázán skutkový stav. Skutková podstata přestupku, jehož se měl dopustit, zůstala pouze v rovině správních orgánů, ale nebyla ničím prokázána. Rovněž nebyl ničím prokázán materiální aspekt přestupku. Vady skutkových zjištění přitom žalobce namítal již v odvolání, ale žalovaný je ignoroval a jen znovu opakuje či cituje zákonná ustanovení, aniž by se zabýval meritem věci.
11. Žalobce dále brojí proti postupu úředních osob při Městském úřadu Černošice. Má za to, že zmiňované úřední osoby pouze obírají občany o peníze, aniž by jim skutečně šlo o bezpečnost silničního provozu. Naopak porušují zásadu vstřícnosti vyjádřenou v § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a účastníkům dělají schválnosti, aby jim znemožnily projednání věci. Městský úřad Černošice ho totiž předvolal k ústnímu jednání již na 8:00 hodin ráno, což je v kontrastu s tím, jak k jednání předvolává pražská městská část (*zjevně myšlena městská část Praha 4 – Kunratice, jejíž sdělení ze dne 27. 5. 2024 je přiloženo k žalobě – pozn. soudu*), která v jiné věci předvolala na 12:30 hodin, neboť si uvědomuje, že pro mimopražské může být komplikované dostavit se na brzkou ranní hodinu.
12. Žalobce rovněž zpochybňuje sdělení Policie ČR, na které správní orgány odkazovaly. V této souvislosti tvrdí, že Policie ČR v daném úseku měření rychlosti vůbec neaktivuje, k čemuž přikládá odkaz na videozáznam na <https://www.youtube.com/watch?v=LbhRMUpRgzI> ze dne 17. 5. 2024, kdy byly rovněž v důsledku silného deště ztíženy podmínky, ale policie přesto nechala úsek bez rychlostního omezení. Vše tedy záleží jen na momentální náladě policisty, těžko proto uvažovat o nějaké materiální stránce přestupku. Navíc bylo správním orgánům obou stupňů doloženo, že policisté z oddělení řízení dopravy sídlící na Kongresová 1666/2 v Praze 4 vydávají o občanech úmyslně nepravdivé informace, aby je poškodili. Důkazem toho je dle žalobce přiložený protokol zmiňovaného policejního oddělení (*zjevně myšlen k žalobě připojený protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 21. 3. 2023 – pozn. soudu*), v němž dle názoru žalobce policista Z. lživě uvedl, že žalobce při neohleduplné a agresivní jízdě nedodržel dostatečný boční odstup. K tomu žalobce poukazuje na videozáznam z <https://www.youtube.com/watch?v=yIzB9LuSlH0&t=19s>, na němž je patrné, že po celou dobu jízdy stál na místě, takže policista Z. úmyslně lže. Tím se dle jeho

názoru prokazuje, že zdroj, na jehož základě shledaly správní orgány skutek za prokázaný, je nepoctivý a podává úmyslně nepravdivé informace.

13. Žalobce rovněž poukazuje na korupční jednání na Městském úřadě Černošice, které dovozuje na základě skutečnosti, že tento úřad nechal do technického průkazu zapsat komponenty, jejichž užívání je zakázáno, k čemuž poukazuje na přiložený technický průkaz. Dle žalobce i toto vypovídá o lhostejnosti správních orgánů vůči bezpečnosti provozu.

Další vyjádření účastníků

14. Žalovaný nepovažuje žalobu za důvodnou. Ve vyjádření k žalobě obsáhle popisuje, jakým způsobem došlo v daném případě ke změření rychlosti a odkazuje na příslušné podklady ve správním spisu týkající se záznamu o provedeném měření, jakož i na judikaturu NSS vztahující se k hodnocení výstupů z certifikovaných měřících zařízení, podle nichž musí zpochybnění výsledku takového měření prokázat obviněný. Dále žalovaný odkazuje na jednotlivé části odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž se vyjadřoval k jednotlivým odvolacím námitkám. Dále reprodukuje, ze kterých důkazů obsažených ve správním spise vycházel. Žalobní tvrzení o nahodilém měření ze strany Policie ČR označuje žalovaný za subjektivní názor žalobce. Odkaz na týkající se jednání policisty Závorky nesouvisí s projednávanou věcí. K výhradám proti postupu úředních osob žalovaný poukazuje na to, že žalobcova námitka podjatosti byla zamítnuta a stížnost na chování úřední osoby byla vyhodnocena jako nedůvodná. Žalobu navrhuje zamítnout.
15. Na vyjádření žalovaného zareagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že žalovaný shazuje a bagatelizuje nesporná fakta a soustředí se na nepodstatné věci. Žalobce je přesvědčen, že doložil, že policejní oddělení v Kongresové 1666/2 v Praze 4, z něhož žalovaný vychází jako z hlavního zdroje, šíří nepravdy. V této souvislosti znovu rozvedl své tvrzení o tom, že Policii ČR ani správním orgánům nejde o bezpečnost provozu, takže se materiální stránka přestupku vytrácí. Ve zbývajících částech repliky žalobce zmiňuje konkrétní části vyjádření či jiných podání žalovaného, které považuje za nepřipadné invektivy vůči své osobě. Znovu zdůrazňuje, že závěry správních orgánů stojí pouze na tvrzeních, která však zůstala neprokázána, a jsou motivována pouze snahou jej poškodit.

Průběh ústního jednání před soudem

16. Soud k projednání věci nařídil ústní jednání.
17. Žalobce, ač řádně předvolán, se k ústnímu jednání nedostavil a svou neúčast nijak neomluvil.
18. Žalovaný v průběhu ústního jednání shrnul podstatné body své argumentace ve vyjádření k žalobě.
19. Soud se při ústním jednání zaměřil na některé listiny obsažené ve správním spise, specifiky na fotografie vozidla připojené k záznamu o měření rychlosti a na sdělení Policie ČR ze dne 10. 3. 2023, č. j. KRPA-19244-13/ČJ-2023-0000ŘD, a ze dne 13. 3. 2023, č. j. KRPA-19244-17/ČJ-2023-0000ŘD, a k nim připojené výpisy ze záznamů liniového řízení dopravy (viz č. l. 28-31 spisu Městského úřadu Černošice; k jejich obsahu podrobněji viz níže). Dále soud doplnil dokazování sdělením Ředitelství silnic a dálnic ze dne 7. 5. 2024, zn. RSD-266360/2023-17, a dále přehráním videozáznamů ze serveru youtube.com, na která bylo odkazováno v žalobě (k jejich obsahu viz odst. 36-37 níže).

II. Posouzení soudem

20. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného.

21. Žaloba není důvodná.

Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné

22. Soud předně nesouhlasí s žalobcem, že by žalovaný zcela opomněl vypořádat jeho odvolací námitky uplatněné proti prvostupňovému rozhodnutí.

23. Žalobci lze dát za pravdu v tom, že v napadeném rozhodnutí je na str. 4-10 doslova citováno celé žalobcovo odvolání (resp. jeho doplnění ze dne 28. 2. 2024). Soud nicméně nepovažuje za vhodné, aby odůvodnění správního rozhodnutí obsahovalo téměř šest normostran textu tvořených jen doslovným přepisem účastníkovy podání. Tím totiž dochází pouze ke znepřehlednění odůvodnění jako celku, aniž by to jakkoli přispělo k jeho věcné správnosti či přesvědčivosti. V této souvislosti lze žalovanému připomenout úpravu § 68 odst. 3 správního řádu, podle níž je třeba v odůvodnění správního rozhodnutí uvést mj. „*jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*“, čímž není v žádném případě řečeno, aby účastnické návrhy či vyjádření byly doslova citovány. Podstatné je totiž jejich vypořádání, nikoliv zreprodukování. Jinak řečeno, přezkoumatelného odůvodnění se docílí poskytnutím jasné odpovědi na to, jak a proč bylo o návrzích odvolatele (či jiného účastníka) rozhodnuto, a nikoliv doslovným zopakováním celého jeho podání, jak se patrně domnívá autor napadeného rozhodnutí. Soud proto konstatuje, že kurzívou psané části odůvodnění na str. 4-10 napadeného rozhodnutí představují pouze zbytečný slovní balast, který nijak nepřispívá k přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

24. Z hlediska přezkoumatelnosti je nicméně podstatné, zda žalovaný na žalobcem uplatněné námitky skutečně věcně zareagoval, tj. zda sdělil konkrétní důvody, proč považuje žalobcovy námitky za mylné, liché, nebo vyvrácené. Tomu však žalovaný dostal. Od str. 10 napadeného rozhodnutí totiž zbytečné citace textu odvolání již končí a následují popisy hodnotících úvah žalovaného k jádru věci, tedy skutečné vypořádávání odvolacích námitek v pravém slova smyslu. Soud konstatuje, že tento způsob vypořádání považuje za srozumitelný, logický, vnitřně konzistentní a adekvátně odpovídající na uplatněné odvolací námitky. Naopak není pravdou, že by se žalovaný „*ani s jedinou žalobcem podanou námitkou ve svém rozhodnutí nevypořádal, ba ani se s nimi jakkoliv nezabýval*“, jak je tvrzeno v úvodu žaloby, neřkuli že by žalovaný odvolací námitky zcela ignoroval, jak je expresivně zdůrazňováno v jiných částech žaloby. Skutečnost, že se žalobce vnitřně neztotožňuje s tím, jak byly jeho odvolací námitky věcně vypořádány, že by zde toto vypořádání chybělo a že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Skutkový stav byl správními orgány dostatečně zjištěn

25. Soud dále nemůže souhlasit s žalobcem, že by skutkové závěry o překročení nejvyšší povolené rychlosti byly založeny na pouhých tvrzeních a nebyly ničím prokázány.

26. Soud naopak konstatuje, že ve správním spise jsou obsaženy podklady, jež průběh inkriminovaných skutků prokazují dostatečně přesvědčivě.

27. Ve správním spise je předně k dispozici záznam z certifikovaného měřicího zařízení UnicamVELOCITY4 s platným ověřovacím listem, jehož výstupem je série fotografií zachycujících jedoucí vozidlo, které lze i navzdory černobílému vyhotovení bez potíží identifikovat jako vozidlo značky H. S. F. tmavé barvy s registrační značkou X, která je na fotografiích viditelná zcela zřetelně. Z těchto fotografií jsou k dispozici dvě vyhotovení zaznamenávající údaj „20. 8. 2022 14:24:02 *dálnice D0 – Jesenice směr D5 vjezd pruh 1*“ s údajem o změřené rychlosti 95 km.h^{-1} a další dvě vyhotovení zaznamenávající údaj „20. 8. 2022 17:09:56 *dálnice D0 – Jesenice, směr D1, výjezd pruh 1*“ s údajem o změřené rychlosti 97 km.h^{-1} . Údaje zachycené na těchto listinách dle soudu spolehlivě prokazují, že na dálnici D0 se dne 20. 8. 2022 skutečně pochybovalo žalobcovo vozidlo a že v čase 14:24 hodin u něj byla naměřena rychlost 95 km.h^{-1} a v čase 17:09 u něj byla naměřena rychlost 97 km.h^{-1} . Jinak řečeno, skutečnost, že se v určitý čas na konkrétním místě pohybovalo určitou rychlostí žalobcem provozované vozidlo, byl dostatečně prokázán výstupem z certifikovaného měřicího zařízení.
28. Součástí správního spisu je též sdělení Policie ČR ze dne 13. 3. 2023, č. j. KRPA-19244-17/ČJ-2023-0000ŘD, z jehož obsahu vyplývá dne 20. 8. 2022 probíhal na dálnici D0 liniové řízení dopravy, přičemž v úseku 1,058-1,850 km směrem k dálnici D5 bylo v automatickém režimu nastaveno zobrazení značek A8 (nebezpečí smyku) a B20a (nejvyšší dovolená rychlost) na hodnotu 80 km.h^{-1} , a to v čase 12:51:29 až 17:15:35 hodin. Přílohou tohoto sdělení je protokol liniového řízení dopravy, z jehož obsahu vyplývá, že dne 20. 8. 2022 v čase 12:51:29 došlo na zařízení k zobrazení značky 80 km.h^{-1} (sloupec *čas generování*) a v čase 17:15:35 došlo k jeho vypnutí (sloupec *čas generování*). Dle soudu jde o dostatečný důkaz o tom, že v době spáchání prvního skutku byla v daném místě zobrazena dopravní značka nejvyšší povolená rychlost s hodnotou 80 km.h^{-1} .
29. Součástí správního spisu je rovněž sdělení Policie ČR ze dne 10. 3. 2023, č. j. KRPA-19244-13/ČJ-2023-0000ŘD, z jehož obsahu vyplývá dne 20. 8. 2022 probíhal na dálnici D0 liniové řízení dopravy, přičemž v úseku 1,650-0459 km směrem k dálnici D1 bylo v automatickém režimu nastaveno zobrazení značek A8 (nebezpečí smyku) a B20a (nejvyšší dovolená rychlost) na hodnotu 80 km.h^{-1} , a to v čase 12:51:29 až 17:15:35 hodin. Přílohou tohoto sdělení je protokol liniového řízení dopravy, z jehož obsahu vyplývá, že dne 20. 8. 2022 v čase 12:51:29 došlo na zařízení k zobrazení značky 80 km.h^{-1} (sloupec *čas generování*) a v čase 17:15:35 došlo k jeho vypnutí (sloupec *čas generování*). Dle soudu jde o dostatečný důkaz o tom, že rovněž v době spáchání druhého skutku byla v daném místě zobrazena dopravní značka nejvyšší povolená rychlost s hodnotou 80 km.h^{-1} .
30. Obsah výše zmiňovaných spisových podkladů však žalobce zjevně přehlíží. Pouze setrvale tvrdí, že nikdy nebyly prokázány skutečnosti o překročení nejvyšší dovolené rychlosti jeho vozidlem, případně že nebyla prokázána existence omezení rychlosti v místě a čase uváděné správními orgány. Přitom ale nijak nereflektuje, že všechny tyto údaje mají oporu ve shora zmiňovaných podkladech, na které je v napadeném i prvostupňovém rozhodnutí přiléhavě odkazováno. Žalobce současně nikdy nepředestřel relevantní žádná tvrzení, jimiž by rozumně zpochybnil správnost výstupu z měření či úplnost zobrazených údajů.
31. Navzdory tomu soud pro odstranění pochybností ohledně interpretace záznamů z protokolů o liniovém řízení dopravy doplnil dokazování sdělením Ředitelství silnic a dálnic ze dne 7. 5. 2024, zn. RSD-266360/2023-17 (jež si původně vyžádal pro účely věci sp. zn. 50 A 19/2023). Z něj ověřil, že údaj ve sloupci *čas generování* skutečně udává čas zobrazení symbolu konkrétní dopravní značky, zatímco údaj ve sloupci *čas záznamu* udává

čas, do kdy byl symbol konkrétní dopravní značky zobrazen. Ve světle tohoto doplňujícího důkazu soud nemá pochyb o tom, že shora zmiňovaná sdělení policie ze dne 10. 3. 2023 a 13. 3. 2023 včetně přílohových protokolů liniového řízení dopravy představují přesvědčivý důkaz o tom, že dne 20. 8. 2022 na inkriminovaných úsecích dálnice D0 skutečně platilo rychlostní omezení 80 km.h⁻¹. Z tohoto hlediska nelze skutkovým závěrům správních orgánů obou stupňů ničeho vytknout.

32. Soud zdůrazňuje, že při ústním jednání dne 10. 2. 2025 se všem listinám zmiňovaným v předchozích odstavcích samostatně věnoval a reprodukoval jejich obsah, aby dal stranám – zejména však žalobci – příležitost se k nim vyjádřit, a případně dovysvětlit tvrzení o pochybnostech ke skutkovým zjištěním. Žalobce však této možnosti nevyužil, neboť se k nařízenému soudnímu jednání nedostavil, ba dokonce svou neúčast ani nijak neomluvil, přestože mu předvolání bylo doručeno s měsíčním předstihem. Za této situace nezbyvá soudu než konstatovat, že veškerá tvrzení o nepodloženosti skutkových zjištění jsou pouze výstupem žalobcova vnitřního přesvědčení.

Žalobcem předložené důkazy nijak nezpochybňují věrohodnost policie

33. Žalobce se pokusil zpochybnit skutkové závěry správních orgánů tím, že Polici ČR (resp. její oddělení sídlící na Kongresová 1666/2 v Praze 4) označil za nedůvěryhodný zdroj, neboť dle jeho názoru si policisté zcela vymýšlejí skutky, aby škodili občanům.
34. K tomu soud předně konstatuje, že části žaloby, v nichž je toto namítáno, jsou formulovány značně expresivně až útočně. Žalobce je samozřejmě oprávněn se obhajovat (resp. argumentovat ve prospěch zrušení rozhodnutí o vině za přestupek) všemi dostupnými prostředky a v rámci toho se i kriticky vyjadřovat k postupu policie či jiných orgánů veřejné moci. To ale neznamená, že by ve svých vyjádřeních neměl respektovat základní pravidla slušnosti. Žalobce se však ve svých podáních (ať již činěných v řízení soudním či správním) opakovaně uchyluje k emotivně laděným slovním výpadům, které svým obsahem nemají s věcnou kritikou činnosti orgánů veřejné moci nic společného. Již to samo osobě značně diskvalifikuje hodnotu žalobní argumentace vztahující se ke znevěrohodnění úkonů policie.
35. Soud přesto doplnil dokazování dvěma videozáznamy nahranými na serveru youtube pod URL odkazy uváděnými v žalobě. Po zhlédnutí těchto videozáznamů však soud musí konstatovat, že z nich neplyne žádná skutečnost zpochybňující věrohodnost Policie ČR jako celku či věrohodnost některého policisty.
36. Videozáznam pod odkazem <https://www.youtube.com/watch?v=LbhRMUpRgzI> [cit. 10. 2. 2025] zachycuje jízdu po mokré dálnici za silného deště z pohledu řidiče (patrně jde o záběr z autokamery) po dobu jedné minuty a šestnácti vteřin, dole je zobrazen čas záznamu 17. 5. 2024. Soud připouští, že v záběru skutečně není viditelná žádná dopravní značka B20 ani žádné jiné dopravní značky omezující nejvyšší povolenou rychlost. Zároveň však není zřejmé, kde byl záběr pořízen, ani zda jde skutečně o úsek dálnice D0 (byť podoba úseku zachyceného v záběru to naznačuje). Rovněž není zřejmá časová souvislost se spáchanými skutky, které se odehrály dne 20. 8. 2022, avšak na záznamu je datum 17. 5. 2024. Chtěl-li tím žalobce prokázat, že přítomnost dopravních značek s omezením rychlosti závisí zcela na libovůli Policie ČR, pak soud dodává, že takový závěr nelze v žádném případě činit pouze na základě jediného minutového záběru. Soudu navíc nepřísluší hodnotit, zda policií či provozovatelem dálnice zvolený způsob regulace provozu je adekvátní či nikoliv. Pro nyní posuzovanou věc je však podstatné, že zde zjevně schází jakákoli relevantní

souvislost mezi obsahem videozáznamu a posuzovanými skutky, tím méně taková, která by mohla zpochybnit validitu důkazů provedených správními orgány. Souvislost s problematikou materiální stránky přestupku již není zřejmá vůbec.

37. Videozáznam pod odkazem <https://www.youtube.com/watch?v=yIzB9LuSlH0&t=19s>, [cit. 10. 2. 2025] zachycuje náhled na komunikaci kolem obytné čtvrti, kde je řada zaparkovaných vozidel a postupně zde parkují jiná, celý záběr trvá dvě minuty a dvacet devět vteřin. Soud konstatuje, že mu není zcela zřejmé, k čemu má tento záběr sloužit a jaké žalobní tvrzení má podporovat. Nicméně vyjde-li soud z odstavce 5 žaloby, v němž je tento webový odkaz uveden, pak lze usuzovat, že černé vozidlo SUV vjíždějící v čase 0:14 do závěru je patrně vozidlo žalobce, a že otáčející se a couvající černé vozidlo Škoda Octavia pokoušející se vyjet řady zaparkovaných vozidel v čase 02:07-02:29 je zřejmě tím, o kterém se zmiňuje popis události v žalobcem přiloženém *protokolu o nehodě v silničním provozu* ze dne 21. 2. 2023 (jež je součástí správního spisu). Posledně zmiňovaný protokol totiž popisuje průběh dopravní nehody mezi Škodou Octavií a žalobcovým vozidlem, ke které mělo dojít dne 21. 2. 2023 v Praze v ulici K Zelené Louce 4 při vyjíždění Octavie z parkoviště. Nicméně i kdyby soud vycházel z úvahy, že posuzovaný videozáznam skutečně zachycuje místo a čas identické s místem a časem nehody dle *protokolu o nehodě v silničním provozu* ze dne 21. 2. 2023, tak k průběhu samotné nehody nepodává žádné poznatky. Videozáznam končí přesně v okamžiku, kdy se černá Octavie pokouší objet zprava rozjíždějící se černé SUV (zřejmě žalobcovo vozidlo?), a další děj už a něm zachycen není. Na základě tohoto videozáznamu si tudíž nelze učinit žádný úsudek o tom, zda a jak přesně proběhla či neproběhla nehoda popsána v protokolu ze dne 21. 2. 2023. Tím méně si lze na základě předmětného videozáznamu učinit nějaký relevantní úsudek o tom, zda události popsané v protokolu ze dne 21. 2. 2023 odpovídají či neodpovídají skutečnosti. Za této situace se veškerá tvrzení o tom, že protokolující policista uváděl vědomé nepravdy, jeví jako ničím nepodložený myšlenkový konstrukt. Stejným nepodloženým myšlenkovým konstruktem je i navazující žalobní tvrzení, že by podklady pro vydání napadeného a prvostupňového rozhodnutí měly být nepravdivé či nevěrohodné jen proto, že jejich původcem je Policie ČR.
38. Soud proto nezbyvá než uzavřít, že žalobcem předložené videozáznamy ze serveru youtube nejenže vůbec nijak neprokazují žádné pochybení – neřkuli protiprávní jednání – na straně Policie ČR, ale navíc ani nemají žádnou relevantní souvislost projednávanou věcí. Stejný závěr ve vztahu k podkladům připojeným k jeho odvolání (mezi nimiž byly i zmiňované videozáznamy z youtube) správně učinil i žalovaný (viz druhý odstavec na str. 18 napadeného rozhodnutí).
39. I zde je nutno připomenout, že žalobce – ač řádně předvolán – se bez omluvy nedostavil k nařízenému soudnímu jednání, a tedy si sám zmařil příležitost se k oběma videozáznamům vyjádřit a případně dovysvětlit jejich možnou spojitost s nyní projednávanou věcí.

Nevhodnost termínu ústního jednání a jednání úředních osob

40. Soud však musí dát žalobci zapravdu v tom, že ústní jednání konané dne 5. 1. 2024 u Městského úřadu Černošice bylo nařízeno velmi nevhodně na 8:00 hodin ráno.
41. Soud nehledává osmou hodinu ranní jako problematickou samu o sobě, nicméně ji nepovažuje za vhodně zvolenou v situaci, kdy předvolaná osoba (žalobce) má bydliště vzdálené téměř 100 km od místa konání ústního jednání. Jakkoli nelze popřít, že účast na takovém jednání lze objektivně stihnout, tak to zároveň na předvolanou osobu klade

požadavek vyrazit z místa bydliště již ve velmi časných ranních hodinách. V takovém případě by posunutí začátku ústního jednání na nějakou pozdější hodinu bylo nepochybně lepší ukázkou veřejné správy coby služby veřejnosti ve smyslu § 4 odst. 1 správního řádu.

42. Soud rovněž nepovažuje za vhodné, jakým způsobem se s odvolací námitkou brojící proti příliš časně hodině ústního jednání vypořádal žalovaný. Ten totiž konstatoval, že *„to byl právě odvolatel [žalobce – pozn. soudu], kdo trval na nařízení ústního jednání po poučení o tomto právu ze strany správního orgánu I. stupně“* (viz poslední odstavec na str. 17 napadeného rozhodnutí). Citovaná část totiž může vyznívat tak, jakoby žalovaný žalobci vyčítal, že si dovolil požádat o nařízení ústního jednání. Takový výtku je ale nepřipadná. Soud do jisté míry chápe zdrženlivost správních orgánů vůči konání ústního jednání, které v mnoha případech skutečně nemusí přinášet žádný zásadní přínos k objasnění věci a často se koná jen pro formu. To ale nemění nic na tom, že zákonná úprava jednoznačně stanoví právo obviněného z přestupku požádat o nařízení ústního jednání, přičemž takovému požadavku může i nemusí být vyhověno (srov. § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Pokud se však požadavku obviněného na nařízení ústního jednání vyhová (jak k žádosti žalobce učinil Městský úřad Černošice), pak není namístě mu takto schválený požadavek později vyčítat (jak činil žalovaný).
43. Potud lze dát výhradám žalobce proti postupu správních orgánů za pravdu.
44. Navzdory právě uvedenému soud nepovažuje za pochybení, pokud Městský úřad Černošice ústní jednání dne 5. 1. 2024 v 8:00 hodin přesto provedl. Sodu se totiž se zbývajících částí hodnocení žalovaného ((viz poslední odstavec na str. 17 napadeného rozhodnutí), že předvolání k ústnímu jednání nařízenému na 5. 1. 2024 bylo žalobci doručeno již dne 13. 12. 2023 (viz doručka na č. l. 47 správního spisu), tedy s dostatečným předstihem. Žalobce měl tedy celých 23 dnů na to, aby sdělil, že nařízení jednání na osmou hodinu ranní nepovažuje za vhodné a případně požádal o odročení na jiný termín.
45. To žalobce také částečně učinil, neboť v rámci svého podání ze dne 22. 12. 2023 (jež bylo současně odvoláním proti usnesení o zamítnutí jeho námítky podjatosti) vyjádřil též jednoznačný nesouhlas s nařízením jednání na 8:00 hodin ráno. Zároveň však tento nesouhlas projevil dosti nevybíravým způsobem za použití velmi expresivních invektiv vůči konkrétním úředním osobám (např. užitím slov „[d]ělá podjatý orgán Ž. [zjevně myšlen Ing. R. Ž. z Městského úřadu Černošice – pozn. soudu], dotčené osobě naschválů jak malé děcko, nebo nedělá??“, nebo „Ž. už nyní ví, jak rozhodne, proto nezjišťuje skutkový stav věci a kašle na správní řád, ukáží své doživotní frustrace“). Podobný nevybíravý tón měla i navazující žalobcova podání, v nichž vyjadřoval svůj nesouhlas s nařízením jednání na brzkou ranní hodinu (např. jeho podání ze dne 3. 1. 2024 a v něm užitá slova „[p]ro případ, že Ž. jeho zlomyslná a podlá povaha nedovolí chovat se na úrovni a podle správního řádu, jednání neodročí na rozumný čas, předkládám níže fakta, která zcela vyvracejí tvrzení správního orgánu, který vychází z tvrzení policisty z oddělení usvědčených lhářů“). Soud konstatuje, že takové neomalené a obhroublé vyjadřování nepatří do slušné mezilidské komunikace, natož do úředního styku.
46. V souvislosti s žádostmi o změnu termínu ústního jednání lze připomenout závěry rozsudku NSS ze dne 27. 6. 2013, č. j. 1 As 40/2013-34, který vyložil, že „[s]právní orgán, který řízení vede, je povinen respektovat základní právo obviněného na účast při jednání, nicméně není povinen přizpůsobit režim řízení a jeho průběh neodůvodněným požadavkům a představám účastníka řízení (obviněného z přestupku), pokud by účel řízení (projednání přestupku ve lhůtě dle

§ 20 přestupkového zákona) [nyní § 30 zákona č. 250/2016 Sb. – pozn. Krajského soudu v Praze] mohl být obrožen. Správní orgány jsou proto oprávněny posoudit si důvodnost omluvy z jednání a v případě obstrukčních snah účastníka řízení uskutečnit ústní jednání v jeho nepřítomnosti“ (obdobně srov. rozsudek NSS ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 54/2013-29). Uvedené lze vztáhnout i na nyní posuzovanou věc v tom smyslu, že vyjádřil-li žalobce svůj nesouhlas s termínem ústního jednání prostřednictvím expresivních a osobně laděných invektiv bez respektování pravidel obvyčejné slušnosti, pak za takové situace nelze Městskému úřadu Černošice vyčítat, že původně nařízený termín nijak nezměnil a že ústní jednání uskutečnil i v žalobcově nepřítomnosti.

47. Soud neshledává důvod, aby se blíže zabýval žalobcem předloženým přípisem orgánu městské části Praha 4 – Kunratice ze dne 27. 5. 2024, neboť pro nyní posuzovanou věc je zcela lhostejné, na jakou hodinu nařídil ústní jednání jiný správní orgán ve zcela odlišné věci.
48. Podobně se soud blíže nezabýval ani obsahem žalobcem předloženého technického průkazu, neboť mu ani není zřejmé, jaká relevantní skutečnost související s posuzovanou věcí by měla být touto listinou prokazována.
49. Veškeré ostatní žalobní námitky brojící proti chování úředních osob Městského úřadu Černošice či žalovaného soud hodnotí již jen jako emotivně laděné slovní výpady, které nemají nic společného s konstruktivní kritikou činnosti správních orgánů.

III. Závěr a náklady řízení

50. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
51. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy soud nepřiznal procesně úspěšnému žalovanému náhradu nákladů řízení, neboť žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. února 2025

Josef Straka, v. r.

samosoudce